

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Ajan Yöneticilerin Gölgesinde Yemen, Birbiriyle Çatışan Sömürgeci Güçlerin Dayattığı Krizlerin Bedelini Ödüyor

Bugün Yemen’de yaşananlar, geçici bir krizin ya da anlık bir durumun sonucu değildir; aksine bu ülkenin servetleri ve stratejik konumu üzerinde yürütülen hararetli uluslararası çatışmanın doğrudan bir yansımasıdır. Yemen, sahip olduğu doğal kaynaklar ve son derece önemli coğrafi konumundan dolayı sömürgeci güçlerin rekabetine açık bir saha haline gelmiştir; nitekim bu güçler Yemen’i, bedeli tüm bir halkın aç kalması pahasına bile olsa, sadece bir zenginlik deposu ve kendi çıkarlarını gerçekleştirecek bir geçit olarak görmektedirler. Allahu Teala şöyle buyurmuştur: وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ “İnsanların mallarını ve haklarını eksiltmeyin. Yeryüzünde bozgunculuk yaparak karışıklık çıkarmayın.” [Şuara 183]

Bu çatışma, felaket sonuçlar doğurmadan geçmemiş, aksine ülkenin kaynaklarının durduğu, üretim çarkının felç olduğu ve yaşam krizlerinin kötüleştiği boğucu bir ekonomik gerçeklik salgılamıştır; öyle ki Yemen’deki insan, hayatın en temel gereksinimlerini bile karşılayamaz bir hale gelmiştir. Dolayısıyla bugünkü yoksulluk ve sefalet, kulislerin arkasından yönetilen ve çeşitli araçlar aracılığıyla sahaya dayatılan bu politikaların doğal bir sonucundan başka bir şey değildir.

Bu sahnenin ortasında, halkın ilk savunma hattı olmaları gereken hükümet ve yetkililerin rolü öne çıkmaktadır; ama onlar ya seyirci konumunda duruyorlar ya da en iyi ihtimalle aciz kalıyorlar. Zira ülkenin servetlerini kullanmak ve onları insanların maslahatını gerçekleştirecek şekilde yönetmek; bunun da öncesinde krizleri doğuran ve yoksulluğu üreten yozlaşmış rejimi değiştirip Hilafet Devleti’ni temsil eden İslam nizamını ikame etmek yerine bu iktidardaki çeteler, bu kaynakları heder olmaya ya da dış güçlerin kontrolüne terk ederken, halk ise yoksulluk ve açlıkla baş başa bırakılmıştır. Bu ihmalkarlık mazur görülmez; aksine Yemen halkının acılarını daha da ağırlaştıran sorunun bir parçası sayılır. Nitekim Allahu Teala şöyle buyurmuştur: وَقِفُوهُمْ إِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ “Durdurun onları; çünkü sorguya çekilecekler!” [Sâffat 24]

Bu krizin özü, adalet ya da insanlık değerlerine gerçek bir önem vermeden, fayda ve çıkar temeli üzerine kurulu olan küresel kapitalist sistemin doğasıyla yakından bağlantılıdır. Zira bu sistemin gölgesinde devletler, halklarını gözetmelerinin boyutuyla değil, kârları gerçekleştirme güçlerinin boyutuyla ölçülmektedir; bu yüzden zayıf halklar krizlerin bir avı olmaya terk edilirken, büyük güçler ise onların zenginliklerini paylaşmaktadırlar. Nitekim Allahu Teala şöyle buyurmuştur: كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ “Böylece o mallar, içinde yalnız zenginler arasında dolaşan bir devlet olmasın diye.” [Haşr 7]

Ömer bin Hattab Radıyallahu Anh, yöneticinin sorumluluğunun büyüklüğünü şu sözleriyle ifade etmiştir: “Şayet Irak’ta bir katırın ayağı sürçse, Allah’ın, ey Ömer onun yolunu niye düzeltmedin diye sormasından korkarım!”

Bu acı verici gerçeklik karşısında, geçici tedavilerle ya da şartlı yardımlarla sınırlı kalmayan; aksine bu krizlerin üzerine kurulduğu temeli değiştirmeye yönelik köklü bir çözüm aramak zorunlu bir hale gelmiştir. Zira sorun sadece politikalarda değil, aksine onları üreten ve besleyen sistemdedir.

Bundan dolayı bu sistemin kökünden sökülmesinin ve insanların işlerini gözetken, servetin dağıtımında adaleti sağlayan bir sistemin kurulmasının gerekliliğini söyleyen yaklaşım öne çıkmaktadır ki böylece ülkenin kaynakları, insanların yeterliliğini güvence altına alacak ve onların onurlarını koruyacak şekilde yönetilebilsin. Nitekim Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurmuştur: **الإِمَامُ رَاعٍ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ** “**İmam bir çobandır ve güttüklerinden (tebaasından) sorumludur.**”

Bu bağlamda servetlerin dar çıkarların ya da dış güçlerin hizmetine değil, insanların hizmetine sunulması yoluyla bu gözetimi gerçekleştiren siyasi bir çerçeve olarak Hilafet Devleti modeli ortaya konulmaktadır.

Yemen bugün bir yol ayrımında durmaktadır; ya krizler sarmalında devam edecek ya da insana değerini ve onurlu bir yaşam inşa etmedeki rolünü geri kazandıracak gerçek bir değişim için çalışacaktır. Bu yoksulluk ve muhtaçlık, tercihlerin bir sonucudur; dolayısıyla irade, bilinç ve ihlas oluştuğunda değiştirilebilir; bu ise ancak yöneticilerin ve etkili kimselerin, hayatlarının işlerini düzenleyen mütekmil bir metot indiren Rablerinin ve yaratıcılarının emrine icabet etmeleriyle gerçekleşebilir; bu yüzden Allah, Efendimiz Muhammed Sallallahu Aleyhi ve Sellem, insanlık için bir yol gösterici olarak göndermiştir; nitekim Allah'ın Kitabı hala elimizde ve Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in sünneti de hala aramızdadır. O halde İkinci Raşidi Hilafet Devleti'ni kurarak İslam'ın otoritesini yeniden tesis etmek için ciddi ve gayretli bir şekilde çalışmaya koyulun; işte **Hizb-ut Tahrir** kendisini bu uğurda çalışmaya adanmış olup sizleri de, bu kervana katılmaya davet etmektedir.

Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ** “**Şüphesiz ki bir kavim, kendi nefsinin değiştirmediği; Allah da onları değiştirmez.**”
[Rad 11]

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Dr. Fuad Sabri – Yemen